Marta Szuwarska Grupa 1 (środa 14:15)

# Obliczanie całek funkcji dwóch zmiennych z zastosowaniem złożonych kwadratur prostokątów (z punktem środkowym)

Projekt nr 1

### 1 Opis metody

Celem zadania jest obliczanie całek  $\iint_D \mathbf{f}(\mathbf{x},\mathbf{y}) d\mathbf{x} d\mathbf{y}$ , gdzie  $f: \mathbb{R}^2 \to \mathbb{R}$  jest funkcją całkowalną oraz  $D = \{(x,y) \in \mathbb{R}^2 : x^2 + y^2 \leq 1\}$ ; przez transformację na prostokąt  $[0,1] \times [0,2\pi]$  (współrzędne biegunowe) i zastosowanie złożonych kwadratur prostokątów (z punktem środkowym) ze względu na każdą zmienną).

Zacznijmy od zmiany zmiennych na współrzędne biegunowe:

$$\left\{ \begin{array}{l} x = r\cos\varphi \\ y = r\sin\varphi \end{array} \right., \, \mathrm{gdzie} \,\, r \in [0,1], \varphi \in [0,2\pi].$$

Jakobian tego przekształcenia wynosi:

$$J(r,\phi) = \det \begin{vmatrix} \frac{\partial x}{\partial r} & \frac{\partial x}{\partial \phi} \\ \frac{\partial y}{\partial r} & \frac{\partial y}{\partial \phi} \end{vmatrix} = \det \begin{vmatrix} \cos \phi & -r \sin \phi \\ \sin \phi & r \cos \phi \end{vmatrix} = r$$

Zatem po przekształceniu całka wynosi:

$$\iint_{D} \mathbf{f}(\mathbf{x}, \mathbf{y}) d\mathbf{x} d\mathbf{y} = \int_{0}^{1} \int_{0}^{2\pi} r f(r \cos \varphi, r \sin \varphi) d\mathbf{r} d\varphi = \int_{0}^{1} \int_{0}^{2\pi} g(r, \varphi) d\mathbf{r} d\varphi$$
(1)

gdzie 
$$g: [0,1] \times [0,2\varphi] \to \mathbb{R}, g(r,\varphi) = rf(r\cos\varphi, r\sin\varphi)$$

Dla dowolnej funkcji  $f:[a,b]\to\mathbb{R}$  złożona kwadratura prostokątów (z punktem środkowym) ma postać:

$$S(f) = \sum_{k=1}^{N} (x_k - x_{k-1}) f(\frac{x_k + x_{k-1}}{2})$$
, gdzie  $x_k = a + kH$  dla  $k = 0, ..., N$  oraz  $H = \frac{b-a}{N}$ .

Po przekształceniach:

$$S(f) = H\sum_{k=1}^{N} f((k-0.5)H)$$
(2)

Niech  $S_1$  i  $S_2$  będą złożonymi kwadraturami prostokątów (z punktem środkowym) funkcji  $g_1:[0,1]\to\mathbb{R}$  i  $g_2:[0,2\pi]\to\mathbb{R}$ .

$$S_1(g_1) = H_1 \sum_{i=1}^{N} g_1((i-0.5)H_1), H_1 = \frac{1-0}{N}$$
  
 $S_2(g_2) = H_2 \sum_{j=1}^{M} g_2((j-0.5)H_2), H_2 = \frac{2\pi-0}{M}$ 

$$S(g) = S_2(S_1(g)) = H_1 \sum_{j=1}^{M} (H_2 \sum_{i=1}^{N} g((i-0.5)H_1, (j-0.5)H_2)) = H_1 H_2 \sum_{j=1}^{M} \sum_{i=1}^{N} g((i-0.5)H_1, (j-0.5)H_2)$$

Otrzymaliśmy kwadraturę, którą się posłużymy do obliczenia przybliżonej wartości całki.

$$S(g) = H_1 H_2 \sum_{i=1}^{M} \sum_{i=1}^{N} g((i-0.5)H_1, (j-0.5)H_2)$$
(3)

### 2 Opis programu obliczeniowego

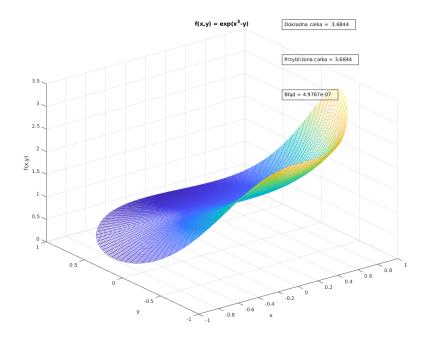
Program składa się z kilku funkcji:

- 1. main.m funkcja główna, którą uruchamiamy program. Funkcja tworzy wykres 3D funkcji f, oblicza dokładną wartość całki f i przybliżoną za pomocą złożonej kwadratury prostokątów z punktem środkowym oraz błąd między tymi wartościami. Nie przyjmuje żadnych parametrów i nic nie zwraca.
- 2. **f.m** funkcja, którą całkujemy. Przyjmuje parametry x i y będące współrzędnymi. Zwraca wartość funkcji.
- 3. **f\_bieg.m** funkcja przekształca funkcję f na współrzędne biegunowe. Przyjmuje parametry r (promień) i phi (kąt). Zwraca wartość przekształconej funkcji. Został tutaj zastosowany wzór użyty w (1).
- 4. **S.m** funkcja stosuje złożoną kwadraturę prostokątów z punktem środkowym na danej funkcji. Poza funkcją przyjmowane parametry granice całkowania a,b,c,d i liczba kroków N, M. Zwraca wyliczoną wartość za pomocą kwadratury. Wartość ta jest liczona poprzez zastosowanie wzoru (3). Tworzymy macierz wartości

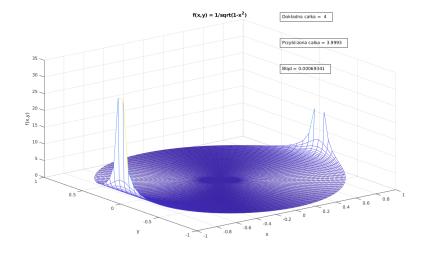
funkcji f za pomocą zagnieżdżonej pętli for. Sumujemy wszystkie wartości za pomocą wektoryzacji i mnożymy przez współczynnik.

## 3 Przykłady obliczeniowe

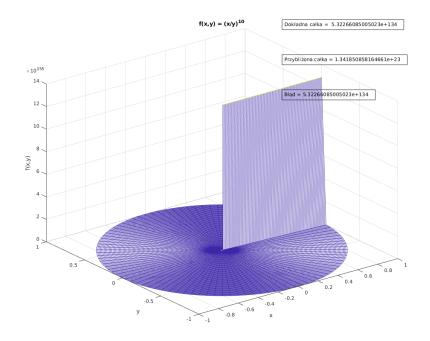
Do wszystkich przykładów użyto liczbę podprzedziałów dla kwadratury N=1000.



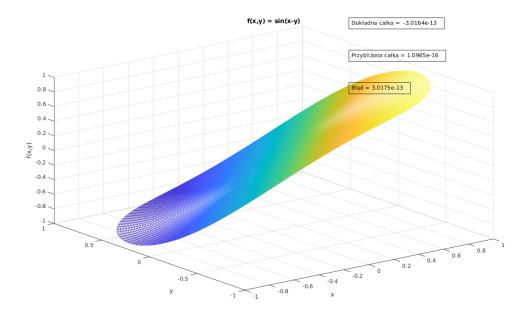
Rysunek 1: Wynik dla funkcji  $f(x,y)=e^{x^3-y}$ . Błąd jest bardzo mały, zatem program działa.



Rysunek 2: Wynik dla funkcji  $f(x,y) = \frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$ . Błąd jest już trochę większy.



Rysunek 3: Wynik dla funkcji  $f(x,y)=(\frac{x}{y})^{10}$ . Program nie radzi sobie z dzieleniem bardzo małych liczb. Błąd jest bardzo duży.



Rysunek 4: Wynik dla funkcji  $f(x,y)=\sin(x-y)$ . Program liczy całkę bez problemu. Wartość dokładna i przybliżona różnią się znakiem.

```
Command Window

>> main

przyblizona_wartosc =

0.9585 + 0.9585i

Warning: Reached the maximum number of function evaluations (10000). The result fails the global error test.

> In integralZCalcsintegralZt (line 129)
In integralZ(line 105)
In main (line 19)

dokladna_wartosc =

0.9585 + 0.9585i

blad =

3.2497e-05

Error using mesh
X, Y, Z, and C cannot be complex.

Error in main (line 30)

mesh(X,Y,Z);
```

Rysunek 5: Wynik dla funkcji  $f(x,y) = \sqrt{x} + y$ . Program daje radę, mimo przejścia na zespolone. Jest już jednak problem z wykresem.

```
Command Window

>> main

przyblizona_wartosc = |

-7.4881 + 4.9348i

Warning: Reached the maximum number of function evaluations (10000). The result fails the global error test.

> In integral2Calcs/integral2t (line 129)
In integral2 (line 105)
In main (line 19)

dokladna_wartosc = |

-7.4956 + 4.9348i

blad = |

0.0075

Scror using mesh |

X, Y, Z, and C cannot be complex.

Scror in main (line 30)

mesh(X,Y,Z);
```

Rysunek 6: Wynik dla funkcji  $f(x,y) = \log(xy)$ . Ponownie zespolone. Tutaj już błąd jest znacznie większy.

### 4 Analiza wyników

W większości przypadków błąd zaimplementowanej kwadratury prostokątów jest mały (rzędu  $10^{-4}$  lub mniejszy). Program radzi sobie gorzej z dzieleniem przez bardzo małe liczby (przykład 3). Liczby zespolone nie są jednak aż takim problemem.

Tabela 1: Wyniki

L.p.	funkcja	wartość	wartość	błąd
		dokładna	przybliżona	
1	$f(x,y) = e^{x^3 - y}$	3.6844	3.6844	4.9767e - 07
2	$f(x,y) = \frac{1}{\sqrt{1-x^2}}$	4.0000	3.9993	$6.9341e\!-\!04$
3	$f(x,y) = (\frac{x}{y})^{10}$	5.3227e + 134	1.3419e + 23	5.3227e + 134
4	$f(x,y) = \sin(x-y)$	$-3.0164e\!-\!13$	$1.0965e\!-\!16$	3.0175e - 13
5	$f(x,y) = \sqrt{x} + y$	0.9585 + 0.9585i	0.9585 + 0.9585i	$3.2497e\!-\!05$
6	$f(x,y) = \log(xy)$	-7.4956 + 4.9348i	-7.4881 + 4.9348i	0.0075